

Vi krever at universiteter og høyskoler ikke inngår en ny Akademiaavtale med Equinor

Equinor grønnvasker seg selv gjennom å gi [380 millioner kroner](#) fordelt på fem av de største universitetene og høyskolene i Norge. Til gjengjeld får de skattelett og et ansvarlig image.

Mellom 2024 og 2028 skal Universitetet i Oslo (UiO) få 57,5 millioner kroner til prosjekter innen bærekraftig energi og grønn omstilling fra Equinor. De andre midlene er fordelt mellom Universitet i Bergen (UiB), Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU), UiT Norges arktiske universitet, Universitet i Stavanger (UiS) og Norges Handelshøyskole (NHH).

Dette får Equinor til å framstå som et selskap som prioriterer grønn omstilling. Dette er ikke tilfelle. I 2024 [reduserte selskapet investeringer](#) i flere prosjekter innen fornybar energi. Equinor hevdet at lønnsomheten var for dårlig. Målet om 50 prosent klimakutt innen 2050 står fast, men selskapet trekker ambisjonen om at halvparten av investeringene skal gå til fornybar- og lavkarboløsninger innen 2030. Derimot skal de øke produksjonen av olje og gass med mer enn 10 prosent mellom 2024-2027.

Det er et paradoks å få midler til forskning på grønn omstilling fra et fossilselskap, som er en pådriver for skadelige utslipp som fører til klimaendringer.

Akademiaavtalen får Equinor til å framstå som et grønnere selskap. Likevel var [kun 0,15% av energien](#) Equinor produserte i 2023 fornybar. Det kan også være problematisk for forskningens uavhengighet og akademiske frihet.

Slike avtaler fungerer i realiteten som en form for indirekte lobbyisme og PR-kampanje, som bedrer selskapets omdømme, selv om påvirkningen er mer subtil enn ved åpenbare reklamekampanjer. Fossilselskapene vet godt at deres virksomhet er uforenlig med klimamålet i Parisavtalen, og de er derfor helt avhengig av å sikre seg høy folkelig aksept for å kunne fortsette storstilt utvinning av kull, olje og gass.

Fagfolk sier gjerne at selskapene trenger en «sosial lisens» til å operere. Det får man blant annet ved å sponse ting folk verdsetter og er glad i, slik som forskningsinstitusjoner, idrett, kultur og vitenskapssentre, akkurat som Equinor gjør.

I UiO sin [Strategi 2030](#) står det at «UiO skal føre an i miljøarbeidet, både nasjonalt og internasjonalt, og være en rollemodell for andre institusjoner». En måte å være en rollemodell i miljøarbeidet på, er å slutte å la seg sponse av fossilindustrien. Det gir UiO og andre universiteter mindre legitimitet i bærekraftsarbeidet at de mottar penger fra en industri som bidrar til klimaendringene ved å slippe ut store mengder klimagasser, og som står i veien for det grønne skiftet. Studentparlamentet ved UiO vedtok i fjor [en resolusjon](#) hvor de er kritiske til samarbeidet. Ansatte på institusjonene har også vært [kritiske til koblingen](#) mellom olje- og gassnæringen og

universitetene. Universitetene og høyskolene bør følge opp, og ikke inngå nye Akademiaavtaler.